

של המאה העשרים: איינשטיין, מרקס ופרויד. היו גם רבים אחרים. הדבר לא מנע שואה ושינאת יהודים וגם לא ימנע בעתיד.

אבישי לבנה, רמת-גן

המאה על הראש

ובכן, מה שלא העזו לעשות היועצים המישפטיים של ממשלת ישראל, עושים סוף-סוף הצרפתים. הם לא התרשמו ביי-תר מהעובדה שסמואל פלאטו-שרון הוא ח"כ בישראל, והעמידו אותו לדין באחד ממישפטי ההונאה והרמאות הגדולים ביר תר שנפתחו בצרפת. פלאטו בטח יטען שזו

קנוניה אנטישמית. אבל מי שהולך עם המאה על הראש, שלא יסתובב בשמש. מצד שני לא תפלא אם כל המישפט הרעשני אינו, אלא תעלול פירסומת נוסף של האישי. אם יורשע בדין בצרפת, יוכל שוב לצאת במסע בחירות כדי למנוע את הסגרתו לצרפתים האנטישמים.

יוסי צפריה, רחובות

הפחד מהאמת

זה לא היה קשה להיות נביא. הדבר היה מוכרח לקרות: הצנזורה של ההונר גרים תוך קנוניה עם הריאקציונרים הפור-לנים. אני מתכוון להדחתו של יעקב אגמון מתוכניתו בירה ומצבירות ברדיו. אמר השופט האמריקאי העליון, והגו בלייק: "חופש הדיבור פירושו שלא תעשה דבר לאנשים, לא בגלל הדיעות שהם מחזיקים בהם או הדיעות שהם מבטאים, או מילים שהם אומרים או כותבים". הוא אם טומי לפיד ייחלץ ממעשה זה, הוא יכול להיחלץ גם ממעשה רצח, בפחדו מהחופש והאמת. למשל, לגבי הצגותיו שהועלו בקאמרי.

יוסף שריק, תל-אביב

מי האחראי?

בעקבות הפעולות הבלתי-חוקיות ש-ביצעה הממשלה נגד הברואים בנגב, התי-עוררו כולם לחפש את האשם. האם שחו כולם מראות שמשרד-החקלאות והעומד בראשו אחראים לנעשה בשטח? וזאת על סמך ההצהרות החוזרות ונישנות של השר שרון בזכות ניסול הברואים מאדמו-תיהם.

שאול דותן, רמת-גן

ברטים למקסיקו

למאמכם המאלף הנ"ל שפורסם בעיר-תונכם הנכבד (העולם הזה 2172) ברצוני (המשך בעמוד 10)

(המשך מעמוד 4)
וההיגיון שבשלום מצחיק זה? איפה האר-הדים הקבועים לאל-סאדאת בגדה שטרחו ובירכו אותו בעת מסעו לירושלים? אפילו המתונים שבמנהיגים הפלסטיניים לא הס-כימו לשלום זה.

לפי עניות דעתי לא יהיה שלום בלי מדינה פלסטינית לצד מדינת-ישראל. יש למצוא פיתרון לבעיית הגבולות הבטוחים ובני-ההגנה לישראל וליתר המדינות ש-באזור. רק שלום כזה יבורך עלי-די כל העמים.

אינני מבין גם איך שלי ואורי אבנרי תמכו בשלום זה. שלא מימש את זכויותיו הצודקות של העם הפלסטיני? תמיד דגלתם ודרשתם מדינה פלסטינית: האם מדינה כזו קמה?

עדי בוארסה, מג'אר, טבריה

מידת הרחמים

אורי אבנרי מרהיב עוז בנפשו להטיף מוסר לרמטכ"ל, על שנקט במידת הרחמים הקל בעונשו של חייל הג"א ישראל לדר-מן. שנשפט בידי בית-מישפט צבאי לעשר שנות מאסר על רצח ערבי בירושלים. אבל מדוע לא שמעתי את קולו של אורי אבנרי בעת ששר-הביטחון החליט לשחרר 76 ערבים ולשלחם לחופשי תמורת החזרתו של חייל המילואים אברהם עמרם? האם שם לא היה זה מעשה שעמד בניגוד למה שקבעו שופטי בתי-הדין הצבאיים? או שמא מותר במדינת-ישראל לחון ולהקל רק בעונשם של ערבים, ויהודי אינו זכאי לזכות זו?

יצחק פרלמוטר, הרצליה

עם כל ה"ב"

בערב יום העצמאות היה למעריב סקופ לא נורמאלי: על פני מיספר עמודים פורסם כי עומדים לחוג את כל העצמאות ה"ב של מדינת-ישראל. האם צריך להבין מכך שמנחם בגין הכריז על הקמתה של מדינת-ישראל שנה לפני שהכריז עליה דוויד בן-גוריון?

משה אנגלנדר, תל-אביב

לא החום על הסיה!

האישיות הישראלית הבכירה ביותר ש-היתה במצרים, ומשום מה הוזכרה רק דרך אגב, בכך שלא רצתה לדרוך על השטיח האדום אלא הלכה לצידו. היא כמובן חסיה — בתו של בגין, ובעלה. מי עוד כמובן, "מטפס" על כל מיני דברים "לא הוגנים", כמו נסיעתה של חסיה למצרים. האם רק בזכות היות אביה ראש ממשלת ישראל מגיעה לה הפריבילגיה הזו? האם זה מעלה אותה מעל עמך ישראל ומגיע לה לנסוע עם בעלה למצ-רים, כשהטיסה היא במטוס חיל-האוויר והיא למעשה טיסה רשמית?

לפי שני הגליונות האחרונים שהור-צאתם, אתם ממש מלאי הערצה למר בגין. אולי תדפדפו בגליונות עיתונכם לפני שנה ושנתיים. האם האיש כל כך הש-תנה, או אתם אולי השתניתם? האם לדעתכם היתה נסיעתה של הגברת חסיה בתפקיד, או הגיעה לה בזכות מעשה הגדולים לקידום השלום או לקידום הר-קשרים עם מצרים? אולי אני טועה, אדרבה תקנו אותי.

שרית דויטש, חולון

המביילים לשינאה

במדור פורום בעיתונכם (העולם הזה 2170), פורסמה רשימתו של ארתור בראונר בנושא "להיות יהודי בגרמניה". בין היתר כותב בראונר: "אין עוד ההשתכחות הי-בולטת ליהדות מהווה מכשול לעשיית קאריירה חברתית או פוליטית. אפשר להביא כדוגמאות את הנרי קסינג'ר ו-ברונו קרייסקי. בתחום המדע יש דוגמאות ללא ספור של אישים יהודים המגיעים לפיסגת ההישגים. גם במיגורים התרבותי והאמנותי היהודים הם המובילים."

על פיסקה זו אי אפשר שלא להגיב. מר בראונר הנכבד, גם לפני עלות היטלר לשלטון לא היו מיכשולים בפני יהודים. די אם נזכיר את שלושת אבותיה-מולידה

9	8		7	6	5		4	3	2	1
	14			13		12		11		10
		19	18		17		16		15	
	23	22					21			20
			26				25			24
				30				29	28	
					32			31		
37		36		35					34	33
		42		41		40	39			38
			47		46	45		44	43	
				50			49		48	
					52			51		
60		59	58	57		56		55	54	53
			64		63		62		61	
			69		68	67		66		65
				73	72			71	70	
						75			74	
		80	79	78					77	76
			87	86		85		84	83	
				91			90		89	88
					96		95		94	93
						102		101	100	99
										98
						105				
										104

מאונך:

- 1) רצון; 2) מיניסטר; 3) מחברי התז-מורת; 4) סימת לרבות; 6) מן הגפיים; 7) שירה; 8) נהר באיטליה; 9) לכאן; 12) תענית; 15) ריקע; 16) לחם השבת; 17) עוף דורס; 19) אבר-תנועה; 20) מילת-שליה; 21) קיבוץ בארץ; 32) פקודה מפורשת; 24) תבואה; 26) חבילה; 27) מאור קטן; 29) החוליה התחתונה בעמוד-השדרה; 30) הרגע הבא; 33) אוכל; 34) הגשם הראשון; 36) דרך סלולה; 37) קר-רה גדולה; 40) עלוב-נפש; 41) אחורי-הגוף; 44) מתת; 46) לאן?; 47) נור; 49) מלך העופות; 50) מפחד; 53) מטוס חסרי-מנוע; 54) הוייה; 55) מיקווה-מים ענקי; 56) שטעמו לא-ינעים; 58) מכינזי האלוהות; 59) לפני-כך; 60) שימחה גדו-לה; 62) כיסאי-כבוד; 63) כלל הרברים; 66) הביטה; 68) אגוזי-אדמה; 71) שביב; 73) גדיל; 76) חי במים; 77) מילת-ברכה; 79) שאחיותו קלושה; 80) תרגילי-סדר (ר"ת); 82) מציאות; 84) חרך; 85) קרת; 87) מילת-שליה; 90) עדינות; 92) מדינה; 94) נקב חור; 96) עויהבר; 97) אמיתה; 99) אליל הפלישתים; 101) גרו-יאיר (ר"ת); 102) קוץ; 103) מסייר.

מאונך:

- 1) התערטלות; 2) מן היבשות; 10) זכר בבקר; 11) שם דורכים את הענבים; 13) מן השבטים; 14) קידומת הולנדית; 15) עצם בפה; 16) קצה חד; 18) אדם; 20) בתוכם; 21) אבן קשה ביותר; 22) כלי בשחמת; 24) ללא; 25) מסולם הצלילים; 26) כינוי לירושלים; 28) מחלקת עבודות יציבוריות (ר"ת); 30) עירעור; 31) מידבר באסיה; 32) לגמו; 33) מעמסה; 35) מחלקי הרגל; 38) זוהר; 39) בת-יקול; 41) מזל; 42) עם-הארץ; 43) אביון; 45) דווי; 47) יבשה מוקפת ים; 48) מידת לח; 50) חרדה; 51) בלוטת-הנקה; 52) צונן; 54) כותל; 57) סוללה נמוכה; 61) מיקווה-מים ענקי; 62) עיר גדולה; 64) מילת-קריאה; 65) מעונות השנה; 66) שקט; 67) בהשאלה; מרכו; 69) תוצרת הדבורה; 70) חודש ב-שנה האורחית; 72) סופו של חושם; 74) מחוטי האריג; 75) פעוט; 77) פי הנחר; 78) צאצא; 81) שימחה; 83) אדמה המצויה בנגב; 85) גם אותה כבש יהושע; 86) אצילים; 88) מופע, באנגלית; 89) פנה דרומה; 91) אות בא"ב העברי; 93) רקב; 95) צינה; 96) כעס גדול; 89) גדול בתו-רה; 100) שופט; 102) כלי-יקיבול גדול; 103) בהשאלה; פתי; 104) בקבוקו; 105) רעת-מרמה.